

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ชีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๒๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ศาลจังหวัดนครราชสีมา ส่งคำร้องของผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยในคดีล้มละลายของศาลจังหวัด
นครราชสีมา คดีหมายเลขดำที่ ถ. ๒๒/๒๕๓๗ หมายเลขแดงที่ ถ. ๕/๒๕๕๓ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญ
วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนายไพบุลย์ รัตนเศรษฐ์
หรืออุสม แซ่โซ ผู้ร้อง เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ขอให้ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของผู้ร้อง
เด็ดขาด และพิพากษาให้ผู้ร้องเป็นบุคคลล้มละลาย

ศาลจังหวัดนครราชสีมา มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ให้พิทักษ์ทรัพย์ผู้ร้องเด็ดขาด
ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๑๕

ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดของศาลจังหวัดนครราชสีมา คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา
ของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครราชสีมาว่า เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราช
บัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ อันจะใช้บังคับแก่คดีนี้ เป็นการกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์
เข้าจัดการทรัพย์สินของผู้ร้อง ก่อนที่ศาลจะพิพากษาให้ผู้ร้องล้มละลาย และคดียังไม่ถึงที่สุด ซึ่งรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๕ และมาตรา ๕๕ ได้บัญญัติคุ้มครองสิทธิของบุคคลในอันจะจัดการทรัพย์สินของตนได้
การที่ศาลจะใช้บทบัญญัติพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ บังคับแก่คดีนี้ เป็นการจำกัดสิทธิ
ของผู้ร้องในการจัดการทรัพย์สินของตน จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องด้วย
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และยังมีได้มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับ

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ จึงขอให้ศาลรื้อการพิจารณาพิพากษาคดี และการพิทักษ์ทรัพย์ของผู้ร้องไว้ชั่วคราว แล้วส่งคำร้องนี้ตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลจังหวัดนครราชสีมา เห็นว่ากรณีตามคำร้องเป็นการโต้แย้งดุลพินิจของศาล ไม่ใช่โต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่กรณีต้องให้ศาล รัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงให้ยกคำร้อง

ผู้ร้องอุทธรณ์คำสั่งที่ให้ยกคำร้อง

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ เห็นว่า การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้รื้อการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย เป็นการยื่นคำร้องขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณา ของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ย่อมเป็นอำนาจของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ที่จะมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องของผู้ ร้องดังกล่าวได้ จึงมีคำสั่งให้ยกคำสั่งศาลชั้นต้น (ศาลจังหวัดนครราชสีมา) ที่ยกคำร้องของผู้ร้องเสีย และเนื่องจากคดีนี้ได้ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ แล้ว จึงเห็นสมควรส่งคำร้องของผู้ ร้องดังกล่าวไปเสียทีเดียว โดยไม่ต้องยื่นสำนวนคืนศาลชั้นต้นสั่งอีก และเห็นว่าคดีนี้ ผู้ร้องได้ยื่นคำร้อง โต้แย้งว่า การที่ศาลจะใช้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ บังคับแก่คดี ซึ่งกำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าจัดการทรัพย์สินของจำเลยก่อนที่ศาลจะพิพากษาให้จำเลยล้มละลาย เป็นการจำกัดสิทธิของจำเลยในการจัดการทรัพย์สินของตนได้ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง เป็นการยื่นคำร้องครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง แล้ว และเมื่อยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว จึงเห็นควรให้รื้อการพิจารณา พิพากษาคดีนี้ไว้ชั่วคราว และให้ส่งความเห็นตามคำร้องของผู้ร้อง เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง

พิเคราะห์แล้ว ตามคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย นั้น ผู้ร้องไม่ได้โต้แย้งว่ามาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งโจทก์ฟ้องผู้ร้องว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่ผู้ร้องโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ที่กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าจัดการทรัพย์สินของผู้ร้อง ซึ่งถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ ไว้ก่อนที่ศาลจะพิพากษาให้ผู้ร้องล้มละลาย ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งบทบัญญัติ ดังกล่าว คือมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ดังนั้น ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย คือ พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๒๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

วรรคหนึ่ง หรือไม่ ซึ่งในประเด็นดังกล่าวนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยแล้ว คือคำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ ซึ่งวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๒๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก ด้วยเหตุผลดังได้วินิจฉัย จึงให้ยกคำร้อง

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ